

အကျဉ်းချုပ်

အာရှဒေသသည် လက်ရှိပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုလမ်းကြောင်းပေါ်တွင်ဆက်လက် ရှိနေမည်ဆိုလျှင် အနာဂတ် စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်ရန်အတွက် ကောင်းမွန်သော အနေအထားတွင်ရှိနေသည်။ အာရှဒေသသည် ကမ္ဘာ့အနှံ့ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာစွန့်စားရမှုများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် လိုအပ်သည့် စွမ်းဆောင်ရည်များကို မြှင့်တင်ထားပြီးဖြစ်သည့်အလျောက် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ အရင်းအမြစ်တစ်ခုအဖြစ်လည်း ဆက်လက်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ အားနည်းချက်များကို ပြုပြင်ရန်အတွက် လတ်တလော အရေးယူ ဆောင်ရွက်ချက်များမှ အောင်မြင်မှုအသီးအပွင့်များ စတင်ခံစားရရှိလာနေပြီဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် အနာဂတ်တွင် နောက်ထပ်မတည်မငြိမ် ဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာများလည်း ရှိနေသေးရာ မိမိလုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ် ကျေနပ်နေရန် မသင့်ပေ။ ထို့ကြောင့် အာရှဒေသအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ ဦးဆောင်နေရာတွင် ဆက်လက်ရှိနေလိုပါက ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအရှိန်အဟုန်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရန် လိုအပ်ပေမည်။

အာရှတွင်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၅.၄ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ၅.၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် ဆက်လက်တိုးတက်နေမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေးနာလံထူလာမှုကြောင့် ပြင်ပဈေးကွက်လိုအပ်ချက်များကလည်း ပြန်လည်မြှင့်တက်လာမည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ပြည်တွင်းဈေးကွက် လိုအပ်ချက်များကလည်း ဒေသတွင်း နိုင်ငံအများစုတွင် ဆက်လက်တိုးတက်နေမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့ငွေကြေးလည်ပတ်မှု အခြေအနေ ကြပ်တည်းလာနိုင်မည့် အခြေအနေကြောင့် အာရှ ဒေသသည် အတိုးနှုန်းမြင့်မားမှု၊ ငွေကြေးစီးဆင်းမှုအခက်အခဲ၊ ပုံသေပိုင် ပစ္စည်းဈေးနှုန်း အတက်အကျများခြင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရနိုင်သည့် အခြေအနေရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ငွေကြေး မူဝါဒများ မှန်ကန်ခြင်း၊ ချေးငွေကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေခြင်း၊ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ကစပြီး ငွေလဲလှယ်နှုန်း များ ကျဆင်းနေခြင်းတို့ကြောင့် အာရှဒေသ၏ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေသည် အလားအလာကောင်းများ ဆက်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။

ဒေသပြင်ပမှစိန်ခေါ်မှုများမှာ ဆက်လက်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အထဲတွင် ကမ္ဘာ့ငွေကြေးလည်ပတ်မှု အခြေအနေများ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုမိုတင်းကြပ်လာခြင်းက အရေးအကြီးဆုံးခြိမ်းခြောက်မှု အဖြစ် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဘဏ်၏ ချေးငွေစာချုပ်များဝယ်ယူမှု ပမာဏအပြောင်းအလဲကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် အခြေအနေအတိုင်း ငွေကြေးမူဝါဒဆိုင်ရာ အခြေခံမှုများ အားနည်းသည့် နိုင်ငံများအနေဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုဒဏ်ကို

ပိုမိုခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်မှစ၍ အာရှဒေသမှ မူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် အဆိုပါ အခြေအနေများကို ကုစားနိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်မှုများဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ယခုအချိန်တွင် အဆိုပါ ဆောင်ရွက်ချက်များ၏ အသီးအပွင့်များကို စတင်မြင်တွေ့နေရပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယ၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် တခြား စီးပွားရေးထွန်းသစ်စ အာရှနိုင်ငံများအနေဖြင့် ပြီးခဲ့သည့် ဇန်နဝါရီလအတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့ငွေကြေးလည်ပတ်မှု အတက်အကျ အခြေအနေများကို ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်း လည်း ဖြစ်သည်။

အာရှသည် ဒေသတွင်းအခြေအနေများကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် ခြိမ်းခြောက်မှုများနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်နေရသည်။ တရုတ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ငွေကြေးကဏ္ဍမတည်ငြိမ်မှုကို ကုစားရန်နှင့် ရေရှည် တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရှိစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်ဆောင်ရွက်သည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ ကြောင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ မျှော်မှန်းထားသည်ထက် ပိုမိုနှေးကွေးဖွယ်ရှိနေသည့် အကျိုးဆက်ကို ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ ခံစားရဖွယ်ရှိနေသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင်လည်း ဝန်ကြီးချုပ် အာဘေး၏ စီးပွားရေးမူဝါဒများမှာ အခြေခံကျသည့် ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ပုံ အပြောင်းအလဲများ မလုပ်ဘဲနှင့် ထိရောက်သည့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်မည့် အခြေအနေတွင် မရှိပေ။ အလားတူပင် ပြည်တွင်းနှင့် နိုင်ငံတကာတွင် ပေါ်ပေါက်နေသည့် နိုင်ငံရေးတင်းမာမှုများ ကြောင့်လည်း ဒေသတွင်းရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှုအခြေအနေများကို အားနည်း စေမည်ဖြစ်သည်။ အချို့စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးစနစ်များတွင်မူ ချေးငွေလိုအပ်ချက်မြင့်မားလာမှုက ပြည်တွင်းနှင့် ဒေသပြင်ပခြိမ်းခြောက်မှု၏ အတိုင်းအတာကို ပိုမို ကြီးမားစေမည်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတွင်းငွေကြေးကဏ္ဍမတည်ငြိမ်မှုများက အဆိုပါခြိမ်းခြောက်မှုများ၏ အန္တရာယ်ကို ပိုမိုကြီးထွား စေမည်ဖြစ်သည်။ အာရှနိုင်ငံအများစုတွင် ငွေကြေးကဏ္ဍတည်ငြိမ်မှုကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်သည့် အခြေအနေများကို ကိုင်တွယ်နိုင်မည့် အခြေအနေရှိပြီး ဘဏ်များ၏ ငွေစာရင်းရှင်းတန်း အခြေအနေ ကလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် အခြေအနေဆိုးများဒဏ်ကို ခံနိုင်မည့် အခြေအနေ ရှိသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့အတိုးနှုန်းအခြေအနေမြင့်မားလာမှုနှင့် ကာလတိုနှင့် နှစ်ရှည်ငွေချေးစာချုပ် အတိုးနှုန်းများ မြင့်မားလာမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် ခြိမ်းခြောက်မှု အတိုင်းအတာကို ပိုမို ကြီးမားစေမည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ စီးပွားရေးအခြေအနေက ထင်သလောက်မကောင်းခဲ့လျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၏ ကြွေးဆုံးမှုများ ပိုမိုများပြားလာကာ ချေးငွေပမာဏကြီးမားနေသည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ လျော့ကျလာမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခက်အခဲဖြစ်နေ

သည့်လုပ်ငန်းများ၏ကြွေးမြီပမာဏမှာ ပြည်တွင်းအသားတင်ကုန်ထုတ်လုပ်မှု၏ မပြောပလောက်သည့် ပမာဏသာဖြစ်သည့်အတွက် အန္တရာယ်သိတ်မကြီးလှဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ (အခန်း ၂ ကို ရှု)

ဒေသတွင်းပေါင်းစည်းမှု အားကောင်းလာခြင်းသည် အာရှဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အထောက်အကူပြု သကဲ့သို့ တစ်လက်ကလည်း နိုင်ငံတကာနှင့် ဒေသတွင်းပြဿနာများ၏ ရိုက်ခတ်မှုကို ပိုမိုခံစားရနိုင် သည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်က အဖြစ်အပျက်များက ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ မူဝါဒဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များက အာရှ ဒေသကို ထိတွေ့စေနိုင်သည်ဟု သတိမူစရာဖြစ်ပါသည်။ အခန်း ၃ တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ပင် ကုန်သွယ် ရေးနှင့် ငွေကြေးကဏ္ဍများ၌ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုများပြားလာခြင်းက ဒေသတွင်း အပြန်အလှန် ဆက်စပ်မှုကို ပိုမိုလာစေသည်။ အာရှဒေသတွင်းနိုင်ငံအချင်းချင်း ဆက်လက်လုပ်ကိုင်မှုများ များလာ သည်နှင့်အမျှ အာရှနိုင်ငံများသည် အခြားဒေသများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် တရုတ်နိုင်ငံစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု အတက်အကျ၏ ရိုက်ခတ်မှုကို နှစ်ဆပိုခံရဖွယ်ရှိသည်။ အာရှဒေသတွင်း ငွေကြေးကဏ္ဍ ပေါင်းစည်းမှုသည် ကုန်သွယ်ရေးကဏ္ဍပေါင်းစည်းမှုထက် ခြေလှမ်းများစွာနောက်ကျနေသည့်တိုင် အနှုတ်လက္ခဏာဆောင်သည့် နိုင်ငံတကာဖြစ်ရပ်များ၏ အကျိုးဆက်ကို ဒေသတစ်ခုလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွား အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းတော့ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် အာရှဒေသမူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ငွေကြေးကဏ္ဍပေါင်းစည်းမှုများမှ ရရှိနိုင်မည့်အကျိုးကျေးဇူးများကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုနိုင်ရေးနှင့် ပေါင်းစည်းမှု၏ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ထားရန်လိုအပ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အာရှဒေသမူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် ငွေကြေးကဏ္ဍပေါင်းစည်းမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် စွန့်စားမှုများကို လျော့ချနိုင်ရန်အတွက် မက်ခရိုငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲမှုမူဝါဒများ (Macroprudential Policy) များကို ချမှတ်လုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ (အခန်း ၄ ကို ရှု)။ အဆိုပါမူဝါဒများသည် ၉၆ ပါးရောဂါပျောက်ဆေးမဟုတ်သကဲ့သို့ မက်ခရိုစီးပွားရေးမူဝါဒ ချိန်ညှိမှုများ ကို အစားထိုးရမည့် မူဝါဒများမဟုတ်သည့်တိုင် အာရှဒေသအတွက်တော့ ကောင်းကောင်းအသုံးပြု နိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အိမ်ခြံမြေဈေးကွက်ကို ထိန်းသိမ်းရန် လုပ်ဆောင်မှုများသည် ချေးငွေဖောင်းပွမှု၊ အိမ်ခြံမြေဈေးဖောင်းပွမှုများနှင့် အကြွေးချိန်ခွင်မညီမှုများကို လျော့ချရာတွင် အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ထိရောက်မှုရှိသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မက်ခရိုငွေကြေးစီမံ ခန့်ခွဲမှုမူဝါဒများကို ငွေကြေးစီးဆင်းမှု၊ ပုံသေပိုင်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများ အလွန်အကျွံအပြောင်းအလဲ မမြန်စေရန်အတွက် အဖြည့်ခံနည်းလမ်းအဖြစ် ဆက်လက်အသုံးပြုသွားရဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အာရှဒေသအနေဖြင့် လက်ရှိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအရှိန်အဟုန်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန်နှင့် အနာဂတ်တွင် ရင်ဆိုင်နိုင်ရဖွယ်ရှိသည့် အန္တရာယ်များကို ကျော်လွှားနိုင်ရန်အတွက် အခြားမည်သည့် မူဝါဒများကို အသုံးပြုသင့်သည်ကိုလည်း စဉ်းစားရပေမည်။ ဒေသတွင်းနိုင်ငံအများစုအတွက်မူ လက်ရှိ မက်ခရိုစီးပွားရေးမူဝါဒများက ဆက်ပြီးအလုပ်ဖြစ်နေဦးမည့် အသွင်ဆောင်သည်။ ထိုအထဲတွင် ငွေဖောင်းပွမှုနှုန်းကို ထိန်းထားနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ငွေကြေးကဏ္ဍကို အခြေခိုင်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ လက်ရှိငွေကြေးမူဝါဒများကို ဆက်ထိန်းထားပြီး စီးပွားရေးကျဆင်းမှု ရပ်တန့်သွားချိန်နှင့် အန္တရာယ်များ လျော့ပါးသွားချိန်တွင် ပုံမှန်အခြေအနေရောက်အောင် အဆင့်ဆင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ ပါဝင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗဟိုဘဏ်များက လက်ခံနိုင်သည်ထက် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းပိုများနေသော နိုင်ငံများ အတွက်မူ အတိုးနှုန်းများကို မလွဲမသွေ တိုးမြှင့်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးစီးဆင်းမှု အပြောင်းအလဲပြင်းထန်ခဲ့လျှင် နိုင်ငံခြားငွေ လဲလှယ်နှုန်းများကို ပြန်လည်ထိန်းညှိရန် လိုအပ်မည် ဖြစ်သကဲ့သို့ နိုင်ငံခြားအရန်ငွေဖြင့် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မှုကို ချင့်ချိန်ချိန်ချိန် လုပ်ဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။

နိဂုံးချုပ်ရလျှင် အာရှဒေသအတွက် အခြေခံမူဘောင်ဆိုင်ရာအပြောင်းအလဲများ လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းများစွာရှိနေပြီဖြစ်သည်။ နည်းလမ်းများကတော့ နိုင်ငံအလိုက် ကွာခြားမှုများ ရှိနိုင်သည်။ အိန္ဒိယ၊ အာဆီယံနှင့် ဖွံ့ဖြိုးစအာရှနိုင်ငံများအတွက်ဆိုလျှင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် အခြေခံအဆောက်အအုံကဏ္ဍတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တိုးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

တရုတ်အတွက်ဆိုပါက ဘဏ္ဍာရေးကဏ္ဍဖြေလျှော့မှုများနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအပေါ် မှီခိုနေရသည့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုပုံစံကို ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်မည်။ ဂျပန်အတွက်ဆိုလျှင် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် အလုပ်သမားကဏ္ဍတွင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည်။ ကျန်နိုင်ငံများအတွက်ကတော့ အခွန်စနစ်နှင့် အစိုးရအသုံးစရိတ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး ဖြစ်ပေမည်။ အဆိုပါ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများသည် လာမည့်နှစ်များအတွင်း အာရှဒေသ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဦးဆောင်ကဏ္ဍကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန်အတွက် အရေးပါသည်သာမက နောင်အလယ်အလတ်ကာလအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှုနှင့် ငွေကြေးဈေးကွက် တည်ငြိမ်မှုကိုပါ ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။